

μοιβαίως διὰ τὰς ἐρωμένους των. Ἡ ἡμέρα οὕτω τοῖς ἐφαίνετο βραχυτέρα, ἡ δὲ νύξ ἦν μακρά.

Ἡ φίλη τοῦ λοχαγοῦ ἐπενόησε καὶ αὕτη τρόπον συνεννοήσεως μετ' ἐκείνου, τὸν ὅποιον ἠγάπα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι, ἀντὶ ἀνθοδέσμης, ἀπέστειλε βιβλίον, τὸ ὅποιον ὁ λοχαγὸς εὐχαρίστως ἐδάνειζε τῷ στρατηγῷ, ἐνῷ οὗτος ἠρνεῖτο νὰ δώσῃ ἐν ρόδον!

«— Ἀληθῶς δὲν εἴσθε δίκαιος, στρατηγέ μου, ἔλεγεν ὁ κύριος δὲ Σανσερέλ, σὰς ἐπιτρέπω τὴν ἀνάγνωσιν ὅλων μου τῶν βιβλίων, καὶ σεῖς δὲν θυσιάζετε δι' ἐμὲ ἐν ρόδον!

«— Διατί εἴσαι μεμψίμοιρος, ἀχαρίστε; μήπως δὲν σοῦ ἐπιτρέπω νὰ τὰ ὁσφραίνεσαι.

«— Ὡραία παραχώρησις!

«— Ναί, τὸ ὁμολογῶ, ἐψιθύρισε ὁ στρατηγός, εἶμαι ζηλότυπος διὰ τὰ ὠραία, δροσερά καὶ εὐώδη αὐτὰ ρόδα. Προτιμώτερά εἰς ἐμὲ εἶνε ἡ ἀπώλεια ἐνὸς βραχίονος ἢ ἐνὸς ρόδου, τὸ ὅποιον μοὶ ἐνθυμίζει τὴν προσφιλέ μου, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάμνησις μὲ θέλγει. Πῶς ὀλίγου χρόνου διάστημα ἤρκεσε νὰ μεταβάλλῃ τὰ πάντα! Ὅταν ἤμην ἐλεύθερος, δὲν ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ τὰς ἐκ τῆς ἐλευθερίας ἀπορροεύσας εὐτυχίας, σήμερον ὅμως, καθαιργμένος ἐν τῇ φυλακῇ ταύτῃ, αἰσθάνομαι οὐρανίας εὐδαιμονίας, προερχομένης μόνον ἐκ τοῦ μικροῦ τούτου συνεπτυγμένου ρόδου.

Ἡ καρδιά τοῦ κυρίου δὲ Σανσερέλ συνεκινεῖτο πολὺ ὡς ἐκ τῆς διηγήσεως τοῦ βαθυτάτου ἔρωτος τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός, τοῦ ἐνδόξου πολεμιστοῦ, τοῦ εἰκοσιεξαετοῦς ἥρωος ἀρχιστρατήγου, τοῦ νικητοῦ τοῦ Βουρμσερ καὶ ὅλου τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ, τοῦ ταρασσομένου ὡς παιδίου πρὸ ἀπλουστᾶτος ἐκ ρόδων ἀνθοδέσμης!

Ἐσπέραν τινα, μικρὸν πρὸ τοῦ γεύματος τῶν καθαιργμένων, ὁ κύριος δὲ Σανσερέλ ἐπλησίωσε τὸν Χόρ. Ὁ λοχαγὸς ἐφαίνετο ὡχρότερος τοῦ συνήθους.

«— Τί τρέχει, ἀγαπητέ μου; ἡρώτησε ὁ στρατηγὸς μετ' ἐνδιαφέροντος.

«— Ἀναγνώσατε, στρατηγέ μου, εἶπε ὁ κύριος δὲ Σανσερέλ. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή της, μοὶ γράφει ἐκείνη.

Ἐκπεπληγμένος ὁ Χόρ ἔλαβε τὸν λεπτότατον χάρτην, τὸν ὅποιον τῷ ἔτεινε ὁ ὑπασπιστής του, καὶ ἀνέγνωσε τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς, κεχαρσμένους διὰ χειρὸς τρεμούσης:

«Ἀπωλέστημεν! αὔριον καλεῖσαι νὰ ἀνέλθῃς ἐπὶ τοῦ ἀποτροπαίου ἀμαξίου! Ὡ, σὲ ἐξορκίζω, μὴ ἀναχωρήσῃς, χωρὶς νὰ μοὶ εἴπῃς χαῖρε.»

Ὁ Χόρ φρικιάσας, ἔκρυψε τὴν κεφαλὴν του ἐντὸς τῶν χειρῶν. Ὁ εἰκοσαετής νεανίας ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυά του, ἀλλ' ὁ ἥρωος τῆς Sambre-et-Meuse δὲν ἠδύνατο νὰ κρύψῃ τὰ ἰδικὰ του. Κατὰ τὴν ὑστάτην ἐκείνην νύκτα, ὁ Χόρ προσέφερε τῷ ὑπασπιστῇ του τοιαύτας περιποιήσεις, τὰς ὁποίας μήτηρ μόνον θὰ

προσέφερε τῷ υἱῷ της. Τὸν μετέφερον ἐν τῷ μικρῷ δωματίῳ, τὸ ὅποιον πρὸς χάριν τῷ εἶχε παραχωρηθῇ, βιάσας αὐτὸν νὰ κατακλιθῇ καὶ ἀγρυπνήσας αὐτὸς ὁ στρατηγός, ὁ ἥρωος, κατὰ τὰς μακρὰς νυκτερινὰς ὥρας, παρὰ τῷ προσκεφαλαίῳ ἐκείνου, ὅστις ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ. Τὴν πρωΐαν, ὁ λοχαγὸς ἐκοιμάτο βαθέως, ὅτε τὰ τύμπανα ἀντήχησαν ἐν τῇ στενῇ αὐλῇ.

Ὁ Χόρ ἀφύπνισεν ἡσύχως τὸν κύριον δὲ Σανσερέλ, ὅστις ἠνέφξε τοὺς ὀφθαλμούς μετὰ τὸ ἐκπεπληγμένον ἐκεῖνο ἦθος ἀνθρώπου ἀποτόμως ἀποσπασθέντος ἐκ τῶν ὀνείρων του. Ἐντὸς ὀλίγου ἦτο ἔτοιμος καὶ ἐνδεδυμένος.

«— Καὶ τώρα, παιδί μου, ἐναγκαλίσου με, ὑπέλαθεν ὁ στρατηγός, μὲ ἀποχωρίζεσαι διὰ νὰ ἀνέλθῃς εἰς τὸν οὐρανόν.

«— Ἀ! στρατηγέ μου, πόσον εἶνε θλιβερόν τὸ νὰ ἀποθάνῃ τῆς εἰκοσαετής, καὶ ἔχων ἐνώπιόν του μέλλον εὐρὺ καὶ προσμεδιῶν... ἀγαπῶν καὶ ἀγαπώμενος!

Βραχεῖα σιγῇ ἐπεκράτησε· αἰφνης ὁ κύριος δὲ Σανσερέλ λαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ Χόρ προσέθηκε:

«— Εἶδате ὅτι μὲ παρακαλεῖ νὰ μὴ ἀναχωρήσω χωρὶς νὰ τῇ εἶπω: «Χαῖρε». Πῶς νὰ ἐνδώσω εἰς τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν ἐπιθυμίαν, χωρὶς νὰ τὴν ἐκθέσω καὶ τὴν ἀπολέσω συγχρόνως! Ἐν μόνον μέσον ὑπάρχει. Δότε μοι ἐν ἐκ τῶν ρόδων αὐτῶν, τῶν δι' ὑμᾶς πολυτιμωτάτων· θὰ κρατῶ τούτο μὲ τοὺς ὀδόντας μου, καὶ ὅταν τὸ ἀμαξίον τῶν καταδικασμένων διέλθῃ πλησίον ἐκείνης, τὴν ὁποίαν λατρεύω...

Ὁ Χόρ ἠνόνησε καὶ βαδίσας πρὸς τὴν πρᾶπεζαν, ἐφ' ἧς, ἐντὸς δοχείου πλήρους ὕδατος, ἦσαν τεθειμένα τὰ ἐξάκισια ἐκεῖνα ρόδα, ἐξ ὧν τὸ ταπεινότερον ἤξιζε δι' αὐτὸν ὁλόκληρον κόσμον, ἐξέλεξε ἐπιμελῶς τὸ ὠραιότερον, τὸ μαλλον ἠνεφγμένον, τὸ εὐωδέστερον, καὶ ἐπανεβλῶν πρὸς τὸν λοχαγὸν τῷ εἶπε διὰ τρεμούσης φωνῆς:

«— Παιδί μου, τὸ ἄνθος αὐτὸ προέρχεται ἐξ ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ πλειότερον τῆς ζωῆς μου. Εἶθε ἐκείνη, τὴν ὁποίαν καὶ σὺ ἀγαπᾷς, νὰ τὸ δεχθῇ ὡς ὑστάτον «Χαῖρε»...

Μετὰ ἐν τέταρτον, ὁ κύριος δὲ Σανσερέλ ἀνῆρχετο ἐπὶ τοῦ διὰ τοὺς καταδίκους προωρισμένου ἀμαξίου, κρατῶν διὰ τῶν ὀδόντων του τὸ ρόδον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ ὡχροῦ προσώπου του ὡς εὐρεῖα ἐρυθρὰ κηλὶς.

Οἱ ἵπποι, ἀνορθωθέντες, ἀνέδιδον ἐκ τοῦ πλκκοστρώτου μυριάδας σπινθήρων, εἶτα βραδέως προχωροῦν τὸ ἀμαξίον, διηλθε τὸ ὠρυόμενον πλῆθος, καὶ εἶχε φθάσει σχεδὸν εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Ὀνορίου, ὅτε ὁ κύριος δὲ Σανσερέλ διέκρινε, εἰς ὀλίγην ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν, νεκρὰν γυναῖκα, ὠραιότατην, ἔχουσαν τοὺς ὀφθαλμούς ἀπλανεῖς καὶ πελιδνὸν τὸ πρόσωπον.

Ἰστατο εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πεζοδρομίου, ὥστε βεβαίως τὸ ἀποτρόπαιον ἀμαξίον θὰ τὴν ἔθιγε σχεδὸν διερχόμενον.

Ὁ λοχαγὸς ἔφριξε ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι

ποδῶν, διὰ βιαίας ὅμως προσπαθείας ἐπανεῦρε παράυτα τὴν γαλήνην του. Μετὰ μίαν στιγμὴν εὐρέθη ἐνώπιον. τῆς φίλης του. Χωρὶς δὲ τότε παντάπασιν νὰ κινηθῇ, ἠνέφξε τοὺς ὀδόντας καὶ ἀφῆκε νὰ πέσῃ πρὸ τῶν ποδῶν της τὸ ὑστάτον ρόδον, τὸ θεῖον, τὸ μεσολαβοῦν μεταξὺ ἔρωτος καὶ θανάτου.»

Οἱ φίλοι μου τῶν Μιρλιτῶν ἤκουσαν τὸ ἀνέκδοτον μετὰ πραγματικῆς συγκινήσεως. Ὁ δὲ Λουδοβίκος Γ' ἐψιθύρισε:

«— Ἀχ! ἐὰν εἶχομεν ἀκόμη ἓνα ἄνδρα ὡς τὸν Χόρ, ἡ Γαλλία θὰ ἐσώζετο.

Ὁ Παῦλος Β' ὑπέλαβε τανύων τὰ κεκμηκότα μέλη του:

«— Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον θεωρῶ δυσκολώτερον εἶνε, νὰ εὐρεθῇ σήμερον μία γυνὴ τόσον ἐρώσα, ὥστε νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὸν ἐραστὴν της ὠραίαν ἀνθοδέσμην ἐκ ρόδων εὐωδῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΡΑΒΑΝΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου..... Δρ. 3 [3,30]

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ιουλίου Βέρν..... Δρ. 4 (1,20)

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ..... Δρ. 3 (3,30)

«Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου..... Δρ. 4 [1,20]

Ποήματα Ι. Γ. Τσακασιάνου Δρ. 3. (3,20)

Χρυσόδετα..... » 4

«Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]

«Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρρα», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. 1,50 (1,60).

«Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ξαβιέ Μαρμιέ, σπερθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας..... Δρ. 1,50 [1,70]

«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἦτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προετιθέται ἐν τέλει καὶ τὸ δῶμα «Ἡ καταστροφή τῶν Γενιτσάρων». Τόμοι 2..... Δρ. 5. [5,50]

«Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὁγκώδεις τόμους..... Δρ. 4 [4,50]

«Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου Δρ. 2 [2,20]

«Τὰ γάλια μας», κωμῆδία Π. Λαζαρίδου ἡθοποιῶν..... λ. 70 (80)

«Ἡ Ἀδελφοῦλα», μυθιστορία Ε. Μαλὼ (τόμοι 2)..... Δρ. 2,50 (2,80)

«Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεδάργου», μυθιστορία Pierre Zaccane (τόμοι δύο).... Δρ. 3 (3,30)

«Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλλης», μυθιστορία H. Emille Chevalier..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ἐθνικαὶ εἰκόνες», ποιήσεις ὑπὸ Γεωργίου Μαρτινέλη, Δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρικὴ Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Δεπ. 60 [70]

«Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστορία Λουδοβίκου Νοῆρ..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ζῆλ Βλὰ» μυθιστόρημα..... Δρ. 5 (6)